

Guds omsorg

Hos evangelisterne Mattæus og Markus læser vi, at Jesus siger til Simon Peter og hans bror Andreas: "Kom og følg mig, så vil jeg gøre jer til menneskefiskere." Og der står om dem, at de, som var fiskere, straks forlod deres garn og fulgte ham.

Senere læser vi hos evangelisten Lukas, at Jesus sidder i Peters båd og taler til folk på søbredden. Og da han er færdig med at tale, beder han Peter om at kaste garnene ud til fangst. Det er Peter ikke meget for. De har fisket hele natten uden at fange noget. Og alt andet lige, så er det Peter, der er fagmanden, når det drejer sig om fiskeri. "Men på dit ord, vil jeg kaste garnene ud" siger han til Jesus. Resultatet er, at de fanger så stor en mængde fisk, at deres garn er ved at sprænges. Da Peter ser det, falder han på knæ for Jesus og siger: "Gå bort fra mig, Herre, for jeg er en syndig mand. Men Jesus svarer ham: "Frygt ikke! Fra nu af skal du fange mennesker." Og de lagde bådene til land og forlod alt og fulgte Jesus.

Jesus åbenbarede for Peter, at han, der er Guds salvede, har magt over alle Guds rigdomme. Uanset hvilken vej Jesus vil føre Peter, så vil han aldrig komme til at mangle noget. Aldrig i evighed. Og på trods af Peters menneskelige erfaring viste Jesus ham, at Guds veje er langt over vore, for selv, hvor vor fornuft siger fra, der kan Gud give langt ud over, hvad vi kan forestille os.

Jesu vidnesbyrd, som vi i dag kalder "Peters fiskedræt", var så stærkt, at Peter forlod alle ting for at følge Jesus. Og i de følgende 3 år indtil Jesu død på korset hører vi ikke ét ord om, at Peter, hans familie eller de øvrige disciple mangler noget. Tværtimod berettes det, at Jesus med nogle få brød og et par fisk mætter 5000 mænd plus kvinder og børn og gentager bispisningsunderet, da han senere mætter 4000 mand.

Da Jesus var opstået fra de døde, møder han Peter ved Tiberias Sø. Det sker efter, at Peter og nogle af de andre disciple har fisket hele natten uden at fange noget. Da det bliver morgen, står Jesus inde på stranden, og da de ikke har noget at spise, siger Jesus, at de skal kaste nettet ud på højre side af båden. Igen er det meningsløst, for de, der ved noget om fiskeri, har ikke fanget noget hele natten, og nu er det blevet lyst. Men på trods af al deres erfaring og menneskelige viden om fiskeri, fanger de så mange fisk, at nettet er tæt på at revne.

Derefter beder Jesus dem om nogle af de fisk, de lige havde fanget. Men han behøvede dem ikke, for da de kom i land så de, at han allerede havde forberedt et bål af trækul, hvorpå der lå fisk og noget brød.

Hvad ville Jesus så sige til Peter med denne fiskefangst? Det fremgår af samtalen efter måltidet, hvor Jesus spørger Peter: "Elsker du mig mere end de andre?" og han gentager "Elsker du mig?" for at slutte med "Har du mig kær?" Og hvert spørgsmål afsluttes med, at Jesus indsætter Peter i hans gerning som apostel med ordene: "Vogt mine lam!", "Vær hyrde for mine får!" og "Vogt mine får!"

Det, Jesus vil forklare Peter, er: Da du blev kaldet til at følge mig, viste jeg dig, at du aldrig skulle komme til at mangle noget. Husker du, hvor mange fisk du da fangede? Og nu, før du blev indsat til at være apostel og leder af Guds børn, har jeg igen vist dig, at i efterfølgelse af mig skal du aldrig savne det mindste. Du skal ikke

være bekymret for, hvad du skal spise, eller hvad du skal klæde dig i, for din himmelske Far ved, at du trænger til det alt sammen. Søger du først hans rige og hans retfærdighed, skal du få alt det andet tilgift. Du må opgive alle dine egne tanker og din egen visdom, for Guds dårskab er visere end menneskene og Guds svaghed er stærkere end menneskene. "For dine planer er ikke mine planer, og dine veje er ikke mine veje," siger Gud Herren; for så højt som himlen er over jorden er Guds veje højt over menneskets veje, og Herrens planer over menneskets planer.

Spørgsmålet bliver: Gælder disse forjættelser stadig?

Hvis svaret er ja, hvorfor handler vi så ikke derefter, - vi, der bekender os som kristne? Er det overladt til vor forstand at afgøre, om vi tjener Gud eller mammon, eller er vi lydige mod Guds ord? Eller mener vi, at vi formår at tjene både Gud og mammon på trods af, at Jesus siger, at ingen kan tjene to herrer.

Er det en tanke værd, at vækkelse synes at opstå de steder, hvor der ikke er organisationer til at lægge strategier og planer på vegne af Guds Ånd; der, hvor den enkelte og ofte under forfølgelse er fuldkommen afhængig af Gud og af Åndens vejledning, - ganske sådan som Peter, Paulus og alle apostlene oplevede det i efterfølgelsen af Jesus, deres Herre og Frelser?

Og kan det tænkes, at der i dag er en sammenhæng mellem manglende vækkelse og Jesu spørgsmål: "Hvis I ikke tror, når jeg taler til jer om de jordiske ting, hvordan skal I da kunn tro, når jeg taler til jer om de himmelske?" Joh.3:12. (Gl.overs.)

* * *

Herrens løfter, som han med væld gav til Peter og til disciplene, står fast til evig tid. Det samme gør Jesus formaning om, at vi ikke kan tjene både Gud og mammon, og at vi i efterfølgelsen af ham vil blive givet alt, hvad vi behøver og endda rigelig til al god gerning, ja, langt ud over, hvad vi beder om eller forstår.

"Er Gud for os, hvem kan da være imod os? Han, som ikke sparede sin egen søn, men gav ham hen for os alle, vil han ikke med ham skænke os alt?" Rom.8:32.